

13 februari 2020

Een overwinning voor Carlo

13 februari 2020 is een zwarte dag in de geschiedenis van Feyenoord. In de vroege ochtend overlijdt materiaalman en oud-speler Carlo de Leeuw. 's Avonds moet er in Heerenveen worden gevoetbald voor de kwartfinale van de KNVB-beker. Het wordt een dag vol tranen en verdriet. Met een indrukwekkend en emotioneel eerbetoon tot besluit.

Carlo de Leeuw is, zoals dat heet, een jongen van de club. Hij wordt lid als negenjarig ventje, doorloopt de jeugdopleiding en haalt uiteindelijk ook het eerste. Zijn hoogtepunt beleeft hij op zaterdagavond 17 mei 1980, als Feyenoord in De Kuip een bekerfinale tegen Ajax speelt. Hij scoort de 2-1, en gaat na zijn doelpunt geëmotioneerd door de knieën, pal voor de fanatieke supporters van Vak S. “Daar zaten mijn vrienden. Ik had tranen in mijn ogen”, zou De Leeuw later zeggen. Feyenoord wint de finale met 3-1.

Ondanks die veelbelovende finale, redt Carlo het niet écht bij Feyenoord. Hij debuteert in 1979 in het eerste en vertrekt in 1982. Op dat moment heeft hij 45 competitie-, zeven beker- en zes Europese wedstrijden voor Feyenoord gespeeld. Hij scoort hierin acht keer, waaronder die ene in de bekerfinale.

Nadat hij als speler is gestopt, gaat hij werken als verkoper van zonweringen. “Maar dat was niet helemaal mijn wereld.” Hij wil terug de voetballerij in, en belt zijn oud-ploeggenoot Sjaak Troost, die op dat moment commercieel directeur is bij Feyenoord. “Ik heb toen gewoon gevraagd of er misschien iets mogelijk was. Ik vond alles goed, als ik maar geen trainer zou worden. Binnen twee weken belden ze terug, of ik fulltime materiaalman wilde worden. Apart hè? Als ik twee weken later had gebeld, hadden ze waarschijnlijk allang iemand anders gevonden. Ik zei meteen ja, heb er geen minuut over nagedacht.”

Carlo gaat in het jaar 2000 aan de slag als materiaalman. Hij staat bekend als een harde werker, die er 's ochtends als eerste is, en vaak pas als laatste weggaat. Zes dagen in de week is hij op de club te vinden. “Het voelt alsof ik weer voetballer ben. Ik voel me er gewoon heel goed bij.” Net als verzorger Gerard Meijer, heeft ook Carlo de Leeuw een rol als vertrouwenspersoon voor de spelers en de technische staf. Mario Been vertelt later dat hij graag een praatje met Carlo maakte als hij in zijn tijd als trainer niet lekker in zijn vel zat. “Dan zorgde hij ervoor dat ik toch nog met een fijn gevoel naar huis ging.”

Aan het begin van het seizoen 2019-2020 wordt Carlo de Leeuw ziek. Hij blijkt tongkanker te hebben. Ondanks een twaalf uur durende operatie en aanvankelijk positieve prognoses, slagen de artsen er niet in om de ziekte onder controle te krijgen. Op donderdag 13 februari 2020 overlijdt Feyenoords materiaalman, op de leeftijd van slechts 59 jaar.

De schok in de spelersgroep en begeleidingsstaf is groot. 's Ochtends om 9.30 uur komt in de groepsapp het bericht binnen dat Carlo de Leeuw is overleden. Dat is minder dan twaalf uur voor de wedstrijd in Heerenveen, die 's avonds om 20.45 uur is gepland. Niemand heeft zin om die kwartfinale te spelen. In de bus tijdens de rit naar het Noorden is het muisstil. De gedachten zijn bij Carlo, die jongen met een hart van goud, zoals diverse spelers later zullen verklaren. Maar er is geen ontkomen aan, de wedstrijd gaat door. Trainer Dick Advo-

De aangeslagen spelersgroep van Feyenoord toont het spandoek voor de eerder die dag overleden Carlo de Leeuw. Tranen vloeien rijkelijk. (FRFC1908)

caat wil de spelers op het hart drukken dat zij móéten winnen, “voor Carlo”, maar hij komt niet uit zijn woorden. Te emotioneel.

Aanvoerder Steven Berghuis vraagt of ditmaal Leroy Fer de traditionele peptalk wil doen, als voorafgaand aan de wedstrijd volgens goed gebruik alle spelers met de armen over elkaars schouders in een kring gaan staan. Normaal gesproken is dit een taak voor de aanvoerder. Maar Fer was goed bevriend met Carlo de Leeuw. Van alle selectie­spelers en stafleden heeft hij de overleden materiaalman het best gekend. Daarom is Fer volgens Berghuis de aangewezen persoon om nu het woord te voeren.

Wat het nog indrukwekkender maakt, is dat niet — zoals gebruikelijk — alleen de basisspelers, maar ditmaal ook alle reservespelers en stafleden in de kring gaan staan. Heel Feyenoord klontert in de stromende regen letterlijk samen op het veld van het Abe Lenstra Stadion, opgezweept door een geëmotioneerde, maar vastberaden Leroy Fer: “Vanavond gaan we winnen. Voor Carlo.”

Het met rouwbanden spelende Feyenoord komt in Heerenveen flitsend uit de startblokken. En soms moeten de dingen gaan zoals ze gaan: Leroy Fer maakt het enige doelpunt van de avond. Na zijn doeltreffende kopbal rent hij naar het vak waar de Feyenoord-supporters zich hebben verzameld. Hij haalt de rouwband van zijn arm en steekt deze in de lucht, terwijl hij omhoog kijkt. De andere spelers bespringen Fer om hem te feliciteren. Steven Berghuis schreeuwt hem toe: “Het moest jij zijn, het moest jij zijn!”

Na het laatste fluitsignaal volgt een emotioneel eerbetoon aan Carlo de Leeuw. Supporters hebben eerder die dag een enorm spandoek gemaakt met de naam, een afbeelding, en het geboorte- en sterfjaar van de overleden materiaalman erop. Zoals Carlo de Leeuw in zijn tijd connecties had met fanatieke supporters, heeft nu doelman Justin Bijlow veel contacten met de aanhang. De keeper heeft afgesproken dat de spelersgroep het spandoek na de wedstrijd graag wil vasthouden.

Terwijl de Friese bezoekers op weg gaan naar huis, meldt Bijlow zich bij het Feyenoord-vak om het meterslange spandoek op te halen. Op het veld wordt het doek, dat gedurende de gehele wedstrijd over de boarding heeft gehangen, weer ontrold. Alle spelers en leden van de begeleidingsstaf scharen zich erachter, pal voor de supporters. Tranen vloeien rijkelijk, zowel op het veld als op de tribune. Een samenzang volgt. “You’ll never walk alone”, klinkt het massaal. En even later: “Sterk in Rotterdam, sterk in Nederland. Niets is sterker dan dat ene woord: Feyenoord!”

Niemand heeft het er nog over dat Feyenoord de halve finale van de KNVB-beker heeft bereikt. Het gaat alleen nog maar over Carlo de Leeuw. Bij Feyenoord zal niemand hem vergeten. ☹